

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXII. Eumolpus idem ac Moses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

- quod Mosaicae Geneseos exordium simillimum est. Versus utriusque falso sunt adscripti, nec enim ullos vel scripsisse Linum, vel ad posteros pervenisse retur Pausanias. Theologus uterque, & de rebus Theologicis scripsisse fertur: nam de Lino id Servius asserat. Poeta uterque: musicus quoque, & citharcedus. Quae tribuitur ipsi lyrae repta laus, eandem ab aliis concedi Orpheo, ab aliis Amphioni, quem Mosem quoque personatum esse ostendam, Plinius docet. Vaticinator uterque & fatidicus: talem quippe fuisse Linum Servii sententia est. Orphei denique praeceptor Linus fuisse dicitur. Maximis uterque lamentis & planctibus post mortem comploratus est. Unde & lugubre quoddam cantionis genus, Linus dictum est. Unde & Hesiodus apud Eustathium, ait cantores omnes & citharcedos in conviviis & tripudiis à Lini deploratione ordiri, & in eadem finire. Atque haec quidem omnia ut Mosi conveniant, proxime demonstravi. Sed & alia quaedam sibi propria habet Linus, quibus etiam Moses esse approbatur. Aegyptium fuisse narrat Herodotus, & nomen Aegyptium habuisse, Maneros: in quo vestigia agnosco nominum, Monimos, & Monios, quibus Moses affectus est, inserta canina litera, vel extrita, uti saepe fit. Primi Dionysi res gestas Pelasgicis literis descripsisse Linum testatur Diodorus. Atqui Dionysus ille fuit Moses. Ergo id sibi vult, Mosem gesta Mosi descripsisse, quod verissimum est. Pelasgicae literae barbare erant, ut testis est Herodotus, & Graecis ignorabiles, perinde ut Ebraicae. Itaque in discernendis illis errare promptum fuit. Atqui legimus apud Suidam, primum Linum ex Phoenice in Graeciam literas intulisse: unde credi posset Phoenicis literis, quas callebat, Dionysi historiam consignasse. Verum res aliter se habet: eo quippe intelligendum est, Ebraica lingua, quae Phoeniciae proxima & persimilis erat, Mosi historiam à Mose ipso fuisse exaratam. Caeterum auctor est Eupolemus apud Clementem & Eusebium, à Mose Judaeos literas accepisse, ab his Phoenices, ab istis deinde Graecos: & nos praeterea notavimus literarum usum Mercurio suo, qui Moses est, Aegyptios acceptum referre. Herculis praeceptor fuisse fertur Linus: Josuam Herculem esse suo docebimus loco. En tibi vero Mosem Josuae praecepta tradentem in libro Numerorum: *Dixitque Dominus ad eum (Mosem) Tolle filium Num, in quo est spiritus, & pone manum tuam super eum: qui stabit coram Eleazaro sacerdote, & omni multitudine, & dabis ei praecepta cunctis videntibus, & partem gloriae tuae.* In Deuteronomio etiam sic Deus ad Mosem: *Præcipe Josue, & corrobora eum, atque conforta.* Ex Lino denique versus quosdam affert Aristobulus apud Eusebium, Mosaica doctrina imbutos. Velut ille est: *ἔβδουατην ἀν' οἱ πρὸς ὀρθῆναι πᾶντα πᾶντα. Septimo autem die perfecta ei omnia fuerunt.* Haud equidem credo versus illos esse genuinos, qui Linum ipsum fictitium esse sciam: ex iis tamen apparet, quicumque eos affinxit Lino, hunc habuisse persuasum, eadem Linum ac Mosem de mundi origine tenuisse.
- XXI.** Cum Orpheo etiam ac Lino communia multa habet Amphion. Coaevi fuerunt, ut ex Eusebii Canonibus intelligitur. Mercurii filium faciunt Amphionem nonnulli, quod & de aliis duobus itidem dictum est. Lyrae cantu hi tres nobilitati sunt. Lyram ab Apolline Orpheum & Amphionem aiunt accepisse. Inventio citharæ Orpheo à quibusdam, ab aliis Lino, Amphioni à nonnullis addicitur, teste Plinio. Orpheus apud Philostratum tiam gestat, Amphion mitram. Iasoni ad Colchicam expeditionem nomen dedit uterque. Quod feros homines & agrestes uterque ad mitiores vitae cultus traduxerit; feras ille, hic saxa movere cantu, & allicere à fabulatoribus dictus est. Utrique magicarum artium peritia tribuitur; nam de Amphione tradunt id quidem Pausanias & Clemens Alexandrinus. Regia uterque dignitate praeditus fuit: de Amphione certe testificatur Tzetzes. Pari fato occubere Linus & Amphion, Apollinis sagittis confossi, quod se illi aequassent. Quippini, qui Apollo ipse erant, Moses videlicet? Quibus autem rebus Amphioni cum Orpheo & Lino convenit, iisdem fere Orpheo & Lino cum Mose convenire probavimus; unde efficitur iisdem quoque Amphionis & Mosi convenientiam argumentis comprobari. Huc adde & unicum fuisse Amphionis fratrem Zethum, unicum Mosi Aaronem; utrumque infantem expositum; Antiope Amphionis matri patrem ab Homero assignari Aesopum fluvium, quemadmodum & Aeginae matri Aëaci, qui Moses est, patrem idem assignatur, ut supra docui; quod in fluvium Moses à matre missus sit, Amphionem à patre Jove institutum, citharæ cantum reperisse, ut apud Plutarchum tradit Heraclides; quemadmodum Moses à Deo praeceptis instructus eximia inventa protulit; juxta alios, discipulum Mercurii fuisse Amphionem, lyramque ab eo, atque alia praeclara dona accepisse; ac primum aram Mercurio excitasse. Quibus cognoscitur quanta Mercurium inter & Amphionem intercesserit necessitudo & affinitas; tanta certe, quanta esse potuit maxima, adeo ut unus idemque essent, nempe Moses.
- XXII.** En tibi rursus Mosem in Eumolpo: nam & tempora consentiunt; fi-

lius quippe, vel juxta alios pater Musæi fuisse fingitur, & Orphei discipulus, quos *idem ac Mo-*
 Mosem ipsum esse diximus. Herculem fidibus docuit, juxta Theocritum, quod alii *ses.*
 Lino tribuunt, quippe Josuam, qui ut dixi Hercules est, præceptis Moses informa- *Theocr. He-*
 vit. Eandem ob causam Eleusiniis Cereris sacris initiatum ab Eumolpo Herculem, *raclic.*
 & casti Centauri crimine purgatum, priusquam ad inferos Cerberum abducturus de-
 scenderet, Mythologi scribunt. In quo sane aliud dissimulatur Mosaicarum rerum my-
 sterium. Ceres quippe legum inventrix, legifera, & *ἡμισφῆρα* est: Moses autem le-
 gumlator cum artibus suis, administrandæ nimirum Republicæ, populorumque regen-
 dorum præceptis Josuam imbueret, Cereris eum sacris initiasse dictus est, non Thelmo-
 phoris quidem, at Eleusiniis: nec enim in fabulis suis concinnandis accuratam con-
 venientiam Mythologi sectabantur. Indidem est, quod & Bacchum, & Æsculapium,
 qui Mosi effigiem gerunt, ad eadem sacra admissos finxerunt. Inde quoque est quod
 non Eumolpo, sed Musæo, qui Moses quoque est, Eleusinia adscribit Tertullianus. *Tertull. Apo-*
 Est apud Apollodorum, Chionen Boreæ filiam, cum Eumolpum ex Neptuno clam pa- *log. cap. 21.*
 tre suscepisset, veritatem patris iram, infantem in mare dejecisse, at exceptum eum in *Apollod. libr. 3.*
 Æthiopiam detulisse Neptunum, & Benthescyme filia suæ & Amphitrites alendam
 mandasse: viriles autem assecuto annos virum Benthescymes filiarum alteram nuptui
 dedisse, (Sic enim legenda & emendanda sunt verba Apollodori, quæ in editis libris
 vitata sunt: *ἡ δὲ θεοὶ ἐν θεοσκόμῳ ἔρεβον ἀπὸ θυγατρὸς καὶ ἀμφιθέμεως ὡς ἢ ἐπὶ λειῶν, ἀπὸ
 ὁ βενθισκόμεως ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἀντὶ τῶν θυγατρῶν εἰδωλῶν.)* cum is autem uxoris suæ so-
 rori vim postmodum inferre parasset, in exilium pulsus ad Tegyrium Thracum regem
 abiisse, ipsiusque filiam filio suo sumsisse uxorem, ac ei demum in regnum successisse.
 Hæc è Mosi historia manifeste profluunt. Traditum quippe est à Josepho, & Au- *Joseph. Antiq;*
 dore Hypomnematis in Hexæmeron, quod Eustathio adscribitur, Mosem qui à ma- *libr. 2. cap. 5.*
 tre in Nilo fuerat expositus, indequæ à Pharaonis filia extractus, Ægyptiis bellum
 adversus Æthiopes moventibus fuisse à Rege præfectum, qui cum maximis cladibus
 attrivisset Æthiopes, & in urbem Saba compulsos obsidione cinxisset, Tharbin
 Æthiopum regis filiam, forma viri & virtute captam, misisse ad eum servorum fidissi-
 mos, qui de nuptiis pacifcerentur, accepisse illum conditionem, ea lege, si urbs sibi
 traderetur, nec facta dictis abfuisse: reducem deinde, cum paratas sibi ab Ægyptiis
 intellexisset insidias, fugisse in Arabiam ad Jethro, quem Josephus *ἡθελῶν* appellat, *Joseph. Antiq;*
 & cujus nomen à Tegyrii nomine non multum abludit, ejusque filiam duxisse. Quod *libr. 2. cap. 6.*
 additur vero, in regnum ipsi successisse, id quoque Mosi convenit, quem Thermo-
 this Pharaonis filia patris successorem esse optabat. Præterea pastorem fuisse Eumol-
 pum docent Clemens & Arnobius, Musicam calluit, Philosophus fuit, Luciano au- *Clem. Protepr.*
 dore: quæ omnia in Mosè jam ante reperimus. Nec me fugit duos Eumolpos distin- *Arnob. libr. 5.*
 gui à Suida, quorum alter alterum atate præcesserit: verum confunduntur ab Euri- *Lucian. Fugit.*
 pide in Phœnissis, & ab Apollodoro. Et vero Eumolpus ille Neptuni filius, Chionen *Suid. in Eὐ-*
 matrem habuit, Chiones fratres fuerunt Zetes & Calais, qui fuerunt ex Argonautis, *μολλῶν.*
 quorum temporibus vixisse fingitur alter Eumolpus Musæi filius vel pater, Orphei *Apollod. libr. 3.*
 discipulus.

XXIII. Quin & Tiresiam Mosem esse aio. Fuit ille Baccho & Eumolpo *ἄν-*
ῥω Uterque autem Moses est. Sua opera victoriam de Eumolpo Atheniensis re- *Tiresias idem*
 portasse gloriatur Tiresias apud Euripidem: Mosi opera Æthiopes ab Ægyptiis sunt *ac Moses.*
 devicti. Hoc bello retulit Tiresias coronam auream, primitias spoliolorum hostilium, qua *Eurip. Phœn.*
 radii Mosi verticem cingentes designantur. Geminos angues semel iterumque magno
 quodam baculo cyaneo dicitur percussisse, propter Mosi virgam in serpentem muta-
 tam. Factum id in Cyllene monte, juxta aliquorum sententiam, in quo natum audive-
 rant Mercurium & Panam, quorum uterque Moses est. Ambigui sexus fuit Tiresias, se-
 xum enim sæpe mutasse docet Sostratus apud Eustathium; hoc ipsum notavimus de *Eustath. in*
 Baccho, & Vulcano, qui Mosi simulacra sunt, fuisse creditum. Scribit ibidem Eu- *Hom. Odys. 11.*
 stathius eum in Cretam abiisse, quam pro Palæstina sumi supra docuimus. Palladem nu-
 dam vidit, Deum vidit Moses. Juppiter & Juno altercantes judicem eum litis suæ con-
 stituunt: judex à Deo Israëlitis datus est Moses. Has ob causas excæcatum Tiresiam *Apollod. libr. 3.*
 fingunt, quidam à Pallade, alii à Junone: an potius ob velamen, quo Moses de monte
 descendens caput obnupsit? Aliam calamitatis hujus Tiresiæ illatæ causam affert Apol-
 lodorus; quod mortalibus revelaret, quæ ipsos Dii celata vellent: idem Prometheum,
 qui Moses est, peccasse fabulati sunt. Tiresias montivagus fuit, juxta Eustathium, *Eustath. in*
 perinde ut Pan, qui Moses quoque est. Firmam ipsi mentem, *ὀρένας ἐμπίδους*, Homē- *Hom. Odys. 11.*
 rus tribuit, propter insignem Mosi prudentiam & sapientiam. Tiresias in consilium *Hom. Odys. 11.*
 adhibetur à Thebanis in bello adversus Polynicen, & in altero Thebanorum bello *Eurip. Phœniss.*
 adversus Epigonos: auctor Euripides, cui succinit & Diodorus: Mosem *σὺμβουλῶν* *Diod. libr. 4.*
Joseph. libr. 2.